

Arrest

nr. 282 440 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van *“de beslissing van ongekende datum van de Dienst Vreemdelingenzaken met name de weigering opheffing inreisverbod”*.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Verzoeker maakt het voorwerp uit van een koninklijk besluit tot uitzetting van 6 juli 2016, waarbij hij werd gelast het grondgebied te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren. Het door verzoeker tegen dit besluit ingestelde beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest van 18 mei 2017 met nr. 186 965.

1.2. Bij schrijven van 25 augustus 2017 diende verzoeker een aanvraag in tot opheffing of intrekking van het koninklijk besluit tot uitzetting. Verzoeker stelt nooit een beslissing inzake deze aanvraag te hebben mogen ontvangen. Hij wijst op het bepaalde in artikel 7412, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat een beslissing betreffende een aanvraag tot opheffing of opschorting van een inreisverbod ten laatste binnen vier maanden moet worden genomen en dat indien binnen deze termijn geen enkele beslissing is genomen de beslissing wordt geacht negatief te zijn. Hij neemt aldus aan dat er sprake is van een impliciete, niet gemotiveerde beslissing tot weigering van opheffing van het koninklijk besluit tot uitzetting of inreisverbod en geeft aan dat dit de beslissing is die hij wenst aan te vechten met huidig beroep.

1.3. In zijn nota met opmerkingen wijst verweerder er op dat het administratief dossier een beslissing van de gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris van 11 december 2017 bevat waarin werd geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voor de opschorting of opheffing van het inreisverbod, nu enerzijds er nog geen twee derde van de duur van de maatregel was verstreken en anderzijds een gemotiveerde aanvraag moet worden ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland en verzoeker niet aantoont dat hij de verplichting tot verwijdering heeft nageleefd. Er is volgens verweerder dus geen sprake van een impliciete beslissing, maar wel van een in rechte en in feite gemotiveerde beslissing.

1.4. In zijn synthesememorie stelt verzoeker, in antwoord op de nota, dat hij niet begrijpt waarom de beslissing van 11 december 2017 hem niet werd overgemaakt toen hij om een integrale kopie van zijn dossier verzocht. Nog merkt hij op dat deze beslissing werd verstuurd naar een e-mailadres dat volgens hem nooit heeft bestaan. Hij stelt dat de enige persoon met de naam vervat in dit e-mailadres die voorkomt in zijn dossier een arts-specialist is. Hij vindt het bizar dat deze beslissing pas opduikt nadat hij een beroep heeft ingediend en vraagt zich af of deze niet eerder in de ontwerpfase zat.

1.5. In zoverre verzoeker vraagtekens plaatst bij het gegeven dat op 11 december 2017 werkelijk werd beslist tot weigering van opschorting of opheffing van het inreisverbod, stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier wel degelijk blijkt dat een gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris op 11 december 2017 besliste dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden overeenkomstig artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voor een opschorting of opheffing van het inreisverbod en dit op grond van de reeds uiteengezette redenen. Deze beslissing werd ondertekend door een attaché, zodat verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn bedenking dat deze beslissing mogelijk nog maar in een ontwerpfase zat.

1.6. Gelet op de uitdrukkelijk gemotiveerde beslissing van 11 december 2017 kan het bestaan niet worden vastgesteld van een impliciete, niet gemotiveerde beslissing tot weigering van opheffing van het koninklijk besluit tot uitzetting of inreisverbod. De vaststelling dringt zich dan ook op dat huidig beroep zonder voorwerp is.

1.7. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat, voor zover de voormelde beslissing van 11 december 2017 niet rechtsgeldig zou zijn betekend aan verzoeker, de beroepstermijn om deze beslissing aan te vechten niet is ingegaan en hij zijn beroepsmogelijkheden hiertegen behoudt.

1.8. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS